

Opgaver, som stilles til den kommunale Beskatning, og tillige en Reform, som vistnok har saa stærk en Tilslutning ude i de kommunalt interesserede Kredse i Landet, at man neppe i Længden vil være i Stand til at tilbagevise den.

Jeg kan, som det vil fremgaa af de Bemærkninger, jeg har tilladt mig at gøre, ikke anse det foreliggende Forslag for noget udtømmende, for nogen i Enkelt-hederne tilfredsstillende Løsning af Spørgs-maalet om en Reformering af den kommunale Beskatning. Der kræves efter min Opfattelse paa adskillige Punkter betyde-ligt mere vidtgaende Fremskridt paa de Omraader, som Ændringerne tage Sigte paa, og der kræves tillige, at Forhold, som Forslaget lader urørte, blive tagne med op til Reform. Men jeg anerkender de Principper, der ligge til Grund for For-slaget, og jeg finder, at det meget vel egner sig til Basis for en Forhandling, ud fra hvilken jeg haaber, der skulde kunne fremgaa yderligere Fremskridt og For-bedringer. Jeg kan paa mit Partis Vegne love den højtærede Minister en loyal og saglig Behandling paa det givne Grundlag, men jeg maa maaske saa til Slutning ogsaa have Lov til at udtale Ønsket om, at den højtærede Minister og det Parti, han støtter sig til, til Gengæld ville være lydhøre overfor de Ønsker og Betragtninger, der fra vor Side fremsættes.

Keiser-Nielsen: Det Lovforslag, hvor-om Forhandlingen nu staar, er et Led i den lange Række af Forsøg, der have været gjorte paa at lempe en Smule paa de Klager, man har hørt rundt omkring fra Kommunerne, dels fra Ligningsmyndighederne og dels fra Skatteyderne, siden vi fik de nye Skattelove af 1903. Om det Lovforslag, der nu ligger paa Tingets Bord, ved Forhand-lingen og ved en eventuel Udvalgsbehandling virkelig vil komme i en saadan Form, at det kan virke beroligende paa disse Klager, skal vise sig. At det vil blive saadan, at man derved mener at være kommen helt ud over Misforholdene, tvivler jeg stærkt paa, og det af den Grund, som jeg ogsaa anførte i min Tale om dette Forhold i Fjor, at man ved disse Smaa-ændringer ikke kommer til Bunds i det, som egentlig efter min Mening er den store Fejl ved de nye Skattelove af 1903.

Fejlen ved Skattelovene af 1903 be-staar i det væsentlige i, at man den Gang gjorde et efter min Mening ret dybt Ind-greb i det kommunale Selvstyre. Kom-munerne havde hidtil efter Kommunal-

lovene af 1867 og 1868 haft Ret til at ligne efter deres Skøn. Skatteyderne valgte selv de Mænd, der, naar de sad i Lignings-myndighederne, skulde overveje, hvad Skatteyderne vare i Stand til at betale, hvad der var en retfærdig Beskatning. Og hele Udviklingen førte med sig, at efterhaanden som Tiden gik, bleve disse Mænd dygtigere og dygtigere; og skønt de be-gyndte i famlende Forsøg, og skønt de be-gyndte med de saakaldte Slumpeligninger, endte det med, at da vi stod ved Ved-tagelsen af Skattelovene af 1903, havde vi rundt omkring i Landets Kommuner — væsentligst i Kredse amtsvis, undertiden i Kredse herredsvis — faaet vedtaget for os selv i Kommunalforvaltningen faste og sikre Skatteregler, hvorefter vi skattede. Disse Regler, hvorefter vi lignede Skatten den Gang, vare altsaa udarbejdede ved et langt Arbejde af dygtige kommunale Mænd og maatte anses for at være saa gode Reg-ler, som de praktiske Folk, der ude i Kom-munerne havde arbejdet med Sagen, over-hovedet kunde finde dem. Men da For-holdene omkring i Landet ere uhyre forskellige, Forholdene i By og paa Land og Forholdene i de enkelte Amter — det kan ses alene af de Tal, som bleve opgivne af den ærede foregaaende Taler (Bang), hvordan Forholdene kunne være umaade-lig forskellige i de forskellige Amter, efter som Befolkningen og Befolkningens Leve-vis er —, er det ogsaa klart, at disse Regler vare i allerhøjeste Grad forskellige. De vare ogsaa forskellige ud fra et Forhold, som man maa tage i Betragtning, naar der er Tale om en personlig Kommuneskat, nemlig at vi i Landkommunerne og for Resten ogsaa i Bykommunerne have et dobbelt Skattegrundlag, at vi have et Skattegrundlag for fast Ejendom og et Skattegrundlag for Personerne, og at dette Forhold kan være yderst forskelligt efter de rent individuelle og forskellige For-hold, der kunne være i Kommunerne.

Det, som jeg tror er Fejlen ved Skatte-lovene af 1903, og som gør, at vi Aar efter Aar maa sidde og tumle med dem og, jeg tror, kunne blive ved at tumle med dem Aar efter Aar og lave nye Forbedringer i dem, uden at de nogen Sinde blive tilfreds-stillende, er, at de kommunale Forhold ere saa forskellige, at de i Virkeligheden ikke lade sig sammenarbejde til en enkelt gen-nemgribende Regel, som kan være almen-gyldig for hele Landet. I det Tilfælde, Reglerne skulde gælde hele Landet, maatte vi ind paa et helt andet Skattegrundlag, i saa Tilfælde maatte vi gaa til en helt